

РЕШЕНИЕ

№ 512

гр. София, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Ст. Атанасов

Членове: Атанас Н. Атанасов
Калина В. Станчева

при участието на секретаря Силва Д. Абаджиева
в присъствието на прокурора Г. П. Кюркч.
като разгледа докладваното от Атанас Ст. Атанасов Въззивно частно
наказателно дело № 20221100601876 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 313 и сл. от НПК.

Образувано е по протест на прокурор от СРП срещу определение от 28.02.2022 г. по НЧД № 17168/2021 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, с което:

- на основание чл. 68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение ефективно изтърпяване на наказание шест месеца лишаване от свобода при първоначален общ режим по НОХД № 7297/2017 г. на СРС, НО, 132 състав;
- на основание чл. 59, ал. 2 от НК е приспаднато 24-часово задържане по ЗМВР на 18.04.2017 г. по НОХД № 7297/2017 г. на СРС, НО, 132 състав и
- на основание чл. 59, ал. 3 от НК е приспаднат неприспаднатия с постановление на СРП от 21.06.2016 г. размер (срок) на мярката за неотклонение задържане под стража по ДП № 1693/2015 г. по описа на 08 РУ – СДВР.

В протеста се излагат съображения, че определението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон, тъй като е приложена разпоредбата на чл. 59, чл. 3 от НК без да са налице предпоставките на чл. 23, ал. 1 от НК. Предлага се определението на

СРС да бъде частично отменено – относно приложението на разпоредбата на чл. 59, ал. 3 от НК.

В съдебно заседание на въззивния съд представителят на СГП поддържа протеста по изложените в него съображения, както и направеното искане за частична отмяна на определението в частта относно приложението на чл. 59, чл. 3 от НК.

Защитникът на осъдения М. Г. СТ. оспорва протеста, излага доводи, че не са налице твърдените съществени процесуални нарушения и моли да бъде потвърдено определението на първоинстанционния съд.

Осъденият М. Г. СТ. поддържа заявеното от неговия защитник.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, като обсъди доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, взе предвид разпоредбите на закона и извърши цялостна проверка на атакуваното определение в съответствие на чл. 314 от НПК, намери за установено следното:

Софийски районен съд е насрочил и разгледал делото по предложение, внесено от СРП, за произнасяне по реда на чл. 306, ал. 1, т. 3 от НПК за наличието на основанията за приложение на чл. 68, ал. 1 от НК по отношение на осъждането на М. Г. СТ. по НОХД № 7297/2017 г. на СРС, НО, 132 състав, на шест месеца лишаване от свобода.

Първоинстанционният съд правилно е приел, че спрямо М. Г. СТ. е била постановена присъда по НОХД № 7297/2017 г. на СРС, влязла в сила на 28.04.2017 г., с която му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, при първоначален общ режим на изтърпяване, като изтърпяването на наказанието е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от три години.

СРС, с оглед на събраните по делото доказателствени материали, е приел за установено, че в изпитателния срок на присъдата М. Г. СТ. е извършил друго престъпление, и на 09.12.2021 г. е одобрил споразумение, по силата на което М. Г. СТ. се е признал за виновен за извършено на 09.01.2020 г. престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 7 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 28, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание от три месеца лишаване от свобода, при първоначален общ режим на изтърпяване.

При така постановените осъждания спрямо М. Г. СТ., правилно първоинстанционният съд е приел, че са налице основанията на чл. 68, ал. 1 от НК за привеждане в изпълнение на наказанието лишаване от свобода за срок от шест месеца, наложено му от СРС по НОХД № 7297/17 г. и определяне на първоначален „общ“ режим на изтърпяване на наказанието, в съответствие с чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС.

Въззивният съдебен състав намира за неправилни изводите на първоинстанционния съд относно приложението на чл. 59, ал. 3 от НК поради следните съображения:

За да може да се приложи разпоредбата на чл. 59, ал. 3 от НК, е

необходимо деянията по ДП № 1693/2015 и НОХД № 7297/2017 г. да са в условията на чл. 23, ал. 1 от НК. В случая тези условия не са налице.

Предмет на ДП № 1693/2015 г. е било деяние, извършено на 12.10.2015 г., като наказателното производство по посоченото дело е прекратено с постановление на прокурор от СРП от 29.08.2016 г. Видно от приложената по първоинстанционното дело пощенска разписка в копие, препис от същото постановление е връчен на обв. М.С. на 14.09.2016 г., както и на представител на ошетеното юридическо лица на 19.09.2016 г. Същото постановление не е обжалвано в срока по чл. 243, ал. 3 от НПК, поради което и след 27.09.2016 г. то е породило правните си последици. Предмет на осъждането по НОХД № 7297/2015 г. на СРС е деяние, извършено на 18.04.2017 г., т. е. деяние, което не е в условията на чл. 23, ал. 1 от НК с деянието, предмет на ДП № 1693/2015 г.

По изложените съображения въззивният съд намира, че не са били налице основанията за приложение на чл. 59, ал. 3 от НК, въз основа на който СРС е приспаднал срока за изтърпяването на мерките за неотклонение задържане под стража и домашен арест по ДП № 1693/2015 г. по описа на 08 РУ – СДВР от изтърпяването на приведеното в изпълнение наказание по НОХД № 7297/2015 г., поради което, като неправилно, първоинстанционното определение следва да бъде отменено в атакуваната част. Доколкото не са налице основания за ревизиране на определението на първоинстанционния съд в останалата му част, в нея същото следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 334, т. 2 от НПК, СГС, IV въззивен състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение от 28.02.2022 г. по НЧД № 17168/2021 г. по описа на СРС, НО, 18 състав В ЧАСТТА, с която на основание чл. 59, ал. 3 от НК е приспаднало от изтърпяването на приведеното в изпълнение на основание чл. 68, ал. 1 от НК наказание на осъдения М. Г. СТ. по НОХД № 7297/2015 г. времето, през което той е бил задържан под стража и е бил с мярка за неотклонение домашен арест по ДП № 1693/2015 г. по описа на 08 РПУ – СДВР, пр. преписка 3383 ЗМК 1693/2015 г. по описа на СРП.

Потвърждава определението в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО И НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ И ПРОТЕСТИРАНЕ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____